

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník III.

LISTOPAD 2009

č.10

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

DVACET LET OD SVATOŘEČENÍ ANEŽKY ČESKÉ

Letos uplyne dvacet let od svatořečení Anežky České. Pro nás, kteří jsme se zúčastnili této slavnosti to byl opravdu velký duchovní zážitek. Už ta skutečnost, že téměř dvanáct tisíc věřících z Čech, Slovenska, ale i našich krajanů žijících v zahraničí (hlavně z Ameriky) přijelo do Říma, mnozí jsme byli poprvé v Římě a za „železnou oponou“ vůbec.

Již v sobotu 11. listopadu 1989 večer byla pro naše poutníky mše svatá v bazilice sv. Klimenta, kde je hrob sv. Cyrila. Vzpomínám na tyto chvíle, když jsme se připravovali ke mši svaté v sakristii, přišel pan biskup Vaňák – tehdy ještě administrátor olomoucké arcidiecéze s rozzářeným obličejem a řekl: „Právě přicházím z Vatikánu, měl jsem soukromou audienci u Svatého otce Jana Pavla II. Přijetí bylo úžasné, velmi srdečné. Svatý otec se zajímal o poměry v naší arcidiecézi a o život církve u vás vůbec. Z rozhovoru bylo poznat, že o mnohých událostech v naší vlasti je dobře informován. Řekl jsem mu, jak jsem rád, že zítra bude blahoslavená Anežka

zařazena mezi svaté. Také jsem mu sdělil svou touhu, aby došlo ke svatořečení blahoslavené Zdislavy, Jana Sakrandra a blahořečení Antonína Cyrila Stojana. Pak řeknu: ‚Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka!..‘ (Lk 2,29). Při slavnostní mši svaté v neděli dopoledne, při níž byla blah. Anežka zařazena do seznamu svatých a její úcta stanovena pro celou církev, koncelebrovali se Svatým otcem pouze kardinálové, biskupové a určení kněží. Proto byla pro nás, české kněze a poutníky odpoledne koncelebrovaná mše svatá v Bazilice dvanácti apoštolů. Účast byla tak veliká, že mnozí poutníci se nedostali do baziliky ani do přilehlého ambitu. Svaté přijímání jsme podávali i na ulici před bazilikou. Oficiální část naší pouti byla zakončena v pondělí v podvečer slavnou mší svatou v bazilice sv. apoštolů Petra a Pavla za hradbami. Tuto mši svatou zajišťovali Slováci, přesněji otec Kardinál Tomko, který také přednesl homílii. Tento chrám byl konečně úměrný pro množství našich poutníků, takže všichni se do chámu vešli.

Na pouti jsem byl se spolubratrem Antonínem s Tovaryšstva Ježíšova a jedním ministrantem. Pobýli jsme v Římě ještě tři dny. V Římě se o nás postaral otec Jan Pavlík, tehdejší provinciál jezuitů, otec Koláček nám dovolil parkovat škodovku na dvoře v jejich klášteře. Cestou jsme se zastavili u otce Roberta v Klágenfurtu. Vezli jsme si hodně knih z vydavatelství Křesťanské akademie v Římě a tak jsme pochopitelně měli strach, když

jsme přijžděli k hranicím do Mikulova, neboť při odjezdu nám prohlédli celé auto včetně motoru. Byl pátek večer a my jsme vůbec nevěděli, co se u nás děje. Jaké bylo naše překvapení, když policista apaticky prohlédl naše pasy, podal mi takový kovový plíšek s nějakým znakem a beze slova odešel. Jelikož jsem nevěděl, co mám dělat, tak jsem vystoupil z vozu a šel se polisty zeptat, k čemu mi dal ten plíšek. Řekl mi, že jej před závorou odevzdám vojákovi, aby nám závoru otevřel. Teprve, když jsme přijeli domů a dověděli se, co je nového, jsem si vzpomenu na výrok jednoho krajana z Texasu, se kterým jsem se v Římě setkal, že až bude Anežka Přemyslovna svatořečena, že nám vyprosí náboženskou svobodu.

P. Jan Můčka

Anežka Přemyslovna se narodila kolem roku 1211 jako dcera krále Přemysla Otakara I. Odmítla nabídku k sňatku s císařem Fridrichem II. (1231). S pomocí svého bratra Václava I., založila v Praze první klášter františkánů a klarisek, do něhož sama vstoupila (1234) a stala se jeho představenou. Založila též špitální bratrstvo, z něhož se později stal řád křížovníků s červenou hvězdou. Zprostředkovala také usmíření krále Václava I. s jeho synem Přemyslem Otakarem II. (1249). Svědectví o jejím příkladném životě a vroucí zbožnosti podávají listy sv. Kláry a papeže Řehoře IX. Při úplné chudobě pomáhala ještě chudobnějším, zejména po smrti svého synovce, krále Přemysla Otakara II. Zemřela 2. března 1282 ve svém klášteře „Na Františku“. Za blahoslavenou byla prohlášena v roce 1874 a za svatou 12. listopadu 1989. Svátek 13. listopadu. Zaslouží si obdiv celého národa.

Svatá Anežka při ošetřování nemocného

Člověk dobrý a pokojný, obrací všechno k
dobrému. (Sv. Tomáš Kempenský)

Klášter sv. Anežky v Praze

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby všichni muži a ženy na světě, zvláště ti, kteří mají zodpovědnost v oboru politiky a ekonomiky, nikdy neselhali ve svém závazku chránit stvoření.

Úmysl misijní: Aby věřící z různých náboženství prostřednictvím svědectví svého vlastního života a bratrského dialogu jasně ukazovali, že Boží jméno je nositelem pokoje.

Úmysl národní: Aby správné pojetí svobody a demokracie vedlo k překonání závislostí, pokušení konzumismu a negativních vlivů v naší společnosti.

Úmysl farní: Aby všichni naši farníci po příkladu a na přímluvu svaté Anežky České byli šířiteli pokoje a vzájemné lásky.

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Nejnovější poselství z 25. září 2009

"Drahé děti, s radostí usilovně pracujte na svém obrácení. Obětujte všechny své radosti i žalosti mému Neposkvrněnému srdci, abych vás mohla všechny vést ke svému předraženému Synu, abyste v jeho srdci našly radost. S vámi jsem, abych vás poučovala a vedla k věčnosti. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

Připravila Eva Hořáková

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci říjnu 2009 přijali:

Martina Zvonka - Újezd
Patrika Kuželu - Slopné
Matyáše Heinze - Sehradice

Svou společnou cestu životem před Božím oltářem začali v říjnu 2009:

Pavel Pechanec - Újezd
Viera Kubeková - Sklabiňa

David Hlavička - Vizovice
Daniela Michalová - Topolčany

V měsíci říjnu 2009
odešel na věčnost a byl pohřben:

24.října:
Ludvík Heinz - 92 let
Sehradice 87

MRTVÍ NÁM ŽIVÝM OTEVÍRAJÍ OČI. (španělské přísloví)

Lidé se dělí na dva tábory. Hřbitovy jsou říší mrtvých, vesnice a města územím živých. Je to pravda? Není. Jsou totiž lidé, kteří žijí, ale jsou vlastně mrtví, protože nenávidí je zbavila pravého života. A jsou mrtví, kteří žijí, protože milovali opravdově a jejich láska žije dál.

My všichni přecházíme po celý život z tábora života do tábora smrti a naopak. Často o tom přemýšlím, když přicházím na břevnovský hřbitov a zastavuji se u hrobů těch, s nimiž jsem se setkal, i u těch, které znám jen z doslechu. Jsou to životodárná setkání v říši zdánlivě mrtvých. Jak relativní je náš čas a vše, čeho v životě dosáhneme!

Oženil se syn. Do domácnosti přišla snacha – hodná, milá. Jenom do času! Do té doby, než se mladí rozhodli pořídit si vlastní zařízení kuchyně. Samozřejmě společné kuchyně. Dopusud v ní bylo zařízení z doby, kdy se vdávala maminka. Vzpomíná, jak před třiceti lety šetřila na první věc do domácnosti – právě na tuto kuchyni. „Mami, nebuď tak sentimentální. My jsme se těšili, jak budeš ráda, že všechno bude zase nové a pěkné.“ „To víš, že budu ráda,“ nutí se do úsměvu maminka. Ráda samozřejmě nebyla. Ani druhý den, ani třetí. Až jednoho dne jí svítlo: když našla ve schránce parte vzdálené příbuzné. Paní, která celý život sháněla starožitnosti a svou domácnost měla jako malé muzeum. Neznala jinou radost nebo starost. Ale teď si to „tam“ nemohla vzít. „Neboť tento viditelný svět pomíjí...“ jak píše apoštol Pavel. „Proto ti, kdo pláčou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali ... čas je krátký...“ (srov. 1 Kor 7,29-31)

„Třicet let – to je nekonečná doba!“ říká si syn se snachou, když se dívají do budoucnosti. „Třicet let – vždyť to uteklo jako nic!“ říká maminka, když si vzpomene na dobu, kdy se s manželem zařizovali.

„... proto ti, kdo mají manželku, ať žijí, jako by ji neměli...“ radí apoštol Pavel. Láska ano, ale čas je krátký. Ať se tedy ten, kdo manželku má, nedá pohltit jen starostí o rodinu, o její hmotné zabezpečení, o kariéru kvůli dětem, o snahu vyrovnat se sousedům. „Miluješ-li křížšál, nezapomeň, že je to pouze sklo,“ radí filozof. Stačí nepatrný pohyb a z křížšálu zůstanou bezcenné střepy. A my přece víme, že máme usilovat o hodnoty trvalé.

Že to v moderní době není jednoduché a že nejde mít takový názor na život? Vždyť časy jsou jiné! Svatý Augustin kdysi v 5. století napsal: „Říkáte: Časy jsou zlé? Časy jste vy!“

(podle Prokopa Siostrzonka připravil Václav Ulrich)

RODIČOVSTVÍ – 5. ČÁST

**„Život dítěte je jako prázdný nepopsaný list papíru,
na kterém každý kolemjdoucí zanechá svoji značku.“**

Období od 1 do 3 let života se označuje jako batolecí věk. V této době dochází k výraznému rozvoji osobnosti. Charakteristickým znakem je osamostatňování a uvolňování z různých vazeb. Obecnou důvěru ve svět získalo dítě již v kojeneckém věku, ale základní důvěru v sebe a své schopnosti by mělo získat právě v tomto věku. Komplexní zkušenost s účinností samotných pokusů o sebeprosazení spoluurčuje rozvoj základních životních strategií dítěte – tzn., zda bude schopné se prosadit či budou převažovat tendence rezignace či potlačení vlastních potřeb.

Dítě vnímá sebe jako bytost, která je schopna samostatně jednat. Uplatňuje své motorické schopnosti ve smyslu zadržování si toho, co chce nebo ve smyslu pustit, zahodit, opustit to, co už nechce nebo kde už nechce být.

Potřebuje si potvrdit hodnotu sebe sama, svého jednání a neustále touží být chváleno. Chce poznat pravidla, podle nichž okolní svět funguje. Potřebuje se prosadit vlastní vůlí, a tak rozvíjet vlastní identitu. Ze strany rodičů je však velmi vhodné vytyčit aktuální hranice chování, jednání a aktivit, které jsou dítěti povoleny. Začíná tudíž chápat, že musí svoje jednání regulovat a přizpůsobit je požadavkům rodičů. Potřebuje si také osvojit základní normy chování na takové úrovni, aby chápalo, proč jej dospělí kárají. Proto zpětná vazba ze strany dospělých je pro něho nesmírně důležitá.

Rodiče jsou pro dítě zdrojem jistoty a bezpečí, ale i zdrojem stimulace. Batole se orientuje a adaptuje na prostředí tím, že napodobuje chování a činnosti blízkých osob. Specifickou variantou napodobování je identifikace - ztotožnění se s někým, potřeba být a chovat se jako blízký dospělý, což souvisí s potřebou neztratit vazbu s citově významnou osobou.

Takže podle toho, co jsme se o batolecím období dozvěděli, je důležité, aby rodiče byli pro dítě tou jistotou, tím přístavem lásky a vedli je svým příkladem na cestě k Pánu Bohu. Děti napodobují rodiče v jejich činnostech, proto je vhodné s nimi přicházet do společenství církve ke společným bohoslužbám. Děti napodobují také nás ostatní, proto budme tolerantní, jelikož se u nich teprve budují ty pomyslné hranice a normy. Nebudme nedůtkliví a netrpěliví, ale naopak povzbudme rodiče, aby vytrvali. Začátky nejsou vždy úplně jednoduché, ani vždy úplně příjemné jak pro rodiče, tak i pro ostatní zúčastněné, ale společně se to dá zvládnout. Vytvořme pro naše děti milé prostředí, plné pochopení, lásky a trpělivosti. Pak se nemusíme bát, že až vyrostou, budou utíkat z našeho společenství. Když žijeme tam, kde je nám dobře, rádi se na tato místa vracíme a nemáme potřebu uniknout. Budme si vědomi toho, že nezáleží jenom na rodičích, ale na každém z nás, jakým budeme příkladem pro „naše“ děti. Společně se také za ně modleme, ať z nich vyrostou silné osobnosti se zdravým sebevědomím, ale také pevnou vírou. Prosme také našeho Pána o všechny dary Ducha svatého, které potřebujeme k jejich správné výchově. K tomu ať nám žehná náš Pán.

Mgr. Eva Řeháková

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vladimíra Růčky, faráře v Újezdě v letech 1937 – 1950

V návaznosti na říjnový příspěvek Života farnosti několik myšlenek k pokračování vývoje po únoru 1949 vůči katolické církvi, kterému byl *ec ipso* podroben jistě nedobrovolně i náš farář P. V. Růčka. A nejen on. Na tyto události bychom neměli nikdy zapomenout. Zejména naši mladí, ať jsou jakékoli profese, ale zejména ti, kteří na různých typech škol mají ve výukových osnovách předmět dějepis, kde se o těchto událostech často mlčí.

Přes dobrou vůli naši biskupové, kterou vyjádřili v memorandu 31.1.1949 a předali prezidentu Gottwaldovi, předsednictvo tentýž den informuje ÚV KSČ ve svém komentáři, v němž tyto požadavky hodnotí jako „velmi drzé“, prý je to útok Vatikánu, který nechce připustit, aby se ideologie křesťanství nepřátelské šířily, že nám chtějí zakázat světový názor. Následovalo sestavení zvláštní komise ÚV KSČ v čele s Čepičkou, která vedla s představiteli naší církve řadu jednání a připravila návrh na další postup vůči církvi. Konstruktivním výsledkem jednání bylo ustanovení tzv. církevní šestky při předsednictvu ÚV KSČ v čele s Čepičkou, tehdejší náměstkem předsedy vlády s ministrem spravedlnosti, členy byli vicepremiér a ministr informací Václav Kopecký, ministr zahraničí Vladimír Clementis (později komunisty popraven) a člen ÚV KSČ a pozdější tajemník sekretariátu ÚV KSČ Jiří Hendrych. S katolickou církví si komunisté nevěděli rady, ale ani církve si nevěděla rady s režimem, který nedodržel své vlastní zákony, pro které slib neznamenal nic víc, než „*Flatus vocis*“ (slovní vánek), pro který násilí bylo součástí jeho ideologie. A tato „kompartija“ bezbožníků přišla ve dnech 25.–29.5.1949 na IX. sjezd KSČ do útoku referátem o ideologických otázkách (předem schváleným „církevní šestkou“), který přednesl ministr Kopecký. Jeho podstatnou část věnoval katolické církvi. Ze současného neuspořádaného stavu mezi státem a církví vinil biskupy poslušné Římu, kteří otevřeně odpírají loajalitu vůči státu a pokoušejí se organizovat různé škodlivé akce politického rázu. Nutno zdůraznit, že tento vývoj nemá co dělat s náboženstvím. My jsme prokázali již dostatečně to, že respektujeme plně svobodu svědomí, svobodu náboženského vyznání, i svobodu náboženských úkonů. Nenecháme však nikoho v pochybnosti o tom, že velezrádci trpění a šetření nebudou, i když nosí posvěcený šat. V závěru projevu Kopecký řekl v rozporu se svými předchozími slovy, že i při uznání náboženské svobody vyhrazujeme pro stát úkol, vychovávat všechny děti a vést veškerou školní i mimoškolní státní výchovu v duchu naší ideologie, v duchu naší vědecké pravdy, v duchu nauk marxismu-leninismu. Dne 29. dubna 1949 se biskupové opět sešli, aby projednali současnou vnitropolitickou situaci. Přijali na ní memorandum prezidentovi a oběžník duchovenstvu. Závěr memoranda vyznívá až útočně: Všechna shora uvedená opatření byla jasným dokladem neloajálního postupu vládních činitelů během církevněpolitického jednání. Dnes je tu však nezvratný důkaz, že vláda zahájila proticírkevní boj za použití všech mocenských prostředků, ježto byly vydány pokyny krajským a okresním velitelstvím Státní bezpečnosti o boji proti církvi římskokatolické s přesnými instrukcemi ... Následně 10. června 1949 v Obecním domě v Praze byla ustanovena státní „Katolická akce“. Na založení nepravé „Katolické akce“ reagovali biskupové 15. června 1949 oběžníkem kněžím a pastýřským listem všem věřícím, kde se říká ... „Z těchto fakt vyplývá, že tu nejde už o dohodu mezi církví a státem, ale o podřízení římskokatolické církve ideologii, která je protikřesťanská, jež hlásá nahrazení náboženství marxismem a osobuje pro stát práva i ve věcech svědomí, víry a mravů, což žádný křesťan nemůže uznat.“

Za těchto okolností náš pan farář Růčka nechal vymalovat strop presbytáře kostela akad. malířem Rajmundem Ondráčkem z Chrámového družstva v Pelhřimově. Náklad malby činil 142 000 Kčs. V této ceně jsou zahrnuty i dva obrazy (fresco al sicco) na bočních stěnách v presbytáři.

Ve Vysokém Polí na rozcestí k Drnovicím byl postaven nový kamenný kříž a současně posvěcen (25.000), postavený z darů občanů ve Vys. Polí. Kazatelem a světitelem byl P. Vladimír Růčka. ...

V adorační den 30.10. bylo 820 sv. přijímání.

Tohoto roku byla dokončena stavba kaple Bolestné Matky Boží na Ploštině.

Náklad: Plán kaple – 5.000 Kčs; materiál – 202.468 Kčs; mzdy dělníků při stavbě kaple – 270.055 Kčs; oltář do kaple – 55.000 Kčs; vánoční příspěvek dělníkům – 9.142 Kčs; Ornát, alba – 9.000 Kčs; Zvon (23,5 kg) – 4.658 Kčs; propagace brožury „Ploština žaluje“, pohlednice, bloky na vybírání, úřední agenda – 42.000 Kčs; dveře do kaple – 8.500 Kčs; malba kaple – 2.650 Kčs; Křížová cesta – 10.000 Kčs; Zasklení kaple – 2.000 Kčs; Lavice do kaple (10 ks); černý ornát

Dřevo darovali: lesní družstvo v Újezdě, Slopném, Loučce, Vysokém Poli.

Dřevem také přispěly obce: Loučka, Slopné, Vysoké Pole.

Náklad na kapli byl z milodarů, z akce prodeje pohlednic vypálené Ploštiny, z prodeje brožury „Ploština žaluje“ a z pražské akce p. Boh. Štěpána: prodej uměleckých předmětů.

Jednotlivé akce vynesly: Prodej pohlednic - 41.923 Kčs; „Ploština žaluje“ – 31.680 Kčs; Akce Boh. Štěpána – 290.000 Kčs; Prodej „cihel“ – 149.643 Kčs.

Ostatní dary byly od jednotlivců i spolků. Stavitelem byl Josef Pošva z Val. Klobouk.

Dne 29. října 1949 začalo hrát v Újezdě stálé kino. Zahajovací film: „Hledáte byt?“

1. května 1949 byly odebrány státem pozemky farního obročí.

V září byl zakoupen pro farnost pohřební vůz za 30.000 korun. Za nepromokavou plachtu k přikrytí tohoto vozu dáno 5.000 Kčs. Vůz byl uskladněn na faře a k jednotlivým pohřbům se půjčuje za poplatek. 100 Kčs. Pohřební deky na koně – 200 Kčs, pohřební plachta na máry – 1.000 Kčs.

Vladimír Měřinský
(pokračování příště)

POKOJ A DOBRO

IX. Vize, naděje a ideály: Boží království mezi námi 63. Svoboda jako mravní úkol

V posledním desetiletí sledujeme s vážným znepokojením nárůst nezodpovědného pojetí svobody jako „práva“ prosazovat jen vlastní, často sobecké cíle. To je deformace ideálu svobody. Pravá svoboda je mravním úkolem. Je to svoboda „pod zákonem“.

Sem ukazuje řada biblických míst: v události Exodu, kdy Hospodin vyvádí izraelský lid z domu otrocké služby, jde ruku v ruce s tímto aktem osvobození i sinajská smlouva s desaterem Božích přikázání. Tato přikázání nastavují směrovky pravého života ke svobodě. Pro biblickou zvěst je charakteristické, že v ní je svoboda vlastnického růstu vždy spojena se službou rozvoji společenství, obci. Je to svoboda nikoli bezbřehá, je to svoboda v řádu.

Svoboda takto pochopená nestojí v příkré opozici vůči spravedlnosti. Pověstné dilema „čím více svobody, tím méně sociální rovnosti“ bývá někdy ekonomy formulováno jako jakási nevyhnutelná zákonitost; jako by za otevření prostoru pro svobody občanské, politické a podnikatelské, které jsou cestou k ekonomické prosperitě, bylo nutno zaplatit rozevřením nůžek větší sociální nerovnosti. V mnoha zemích a kontinentech se tato nerovnoměrnost potvrdila. V bývalých zemích sovětského bloku jsme naopak svědky povážlivého vývoje, kdy se nůžky nerovnosti rozevírají při celkovém poklesu ekonomické a životní úrovně. Ani v naší vlasti se zatím nepodařilo dosáhnout celkové ekonomické prosperity, a přesto se výrazně prohlubují rozdíly mezi bohatými a chudými. Proto je tak důležité spojení solidarity, rostoucí zdola z občanské společnosti, s pečlivě vyváženým zákonodárstvím. Je nezbytné posílit rovnost příležitostí, zejména rovnost příležitostí k získání vzdělání bez ohledu na majetek, postavení a vzdělání rodičů. Tak lze napomoci tomu, aby se cenné společenské statky: spravedlnost, svoboda a rovnost nedostávaly do rozporů, nýbrž aby spolupůsobily v produktivním souběhu.

Změna myšlení je jen běh na dlouhou trať. Hlavně ve vzdělávacím systému na základních školách jsme se ještě nedokázali zbavit těch přežívajících tendencí z 19. století ve vnímání katolické církve vzhledem k „chudákovi – českému národu“. Samozřejmě že to k větší sympatii k církvi nepřispívá. Věty o církvi, která utlačovala a vykořisťovala nepatří jen do minulosti. To zůstávalo v lidech. Na druhé straně říká Msgre. D. Duka OP, že je zase překvapen velikostí zájmu, kdy nestačíme reagovat na všechna pozvání nejdůležitějších společenských organizací, které chtějí, abychom se jako církev jejich akcí

oficiálně zúčastnili. Tato pozvání mnohonásobně přesahují naše možnosti a všude je vyžadováno, abych se dostavil jako reprezentant církve ne ve společenském obleku, ale ve slavnostní sutaně, aby bylo jasno, kdo je kdo.

Jsme zde svědky určité nerovnováhy, kdy na jedné straně lidé krčí před tématem „církve“ rameny nebo rovnou reagují odmítavě, a na druhé straně jsme svědky touhy, aby církev demonstrovala svoji přítomnost, aby posvěcovala některé aktivity. S tou reálnou prestiží církve, nemyslím mediální, to podle mne nebude zase tak špatné. Jak píše, je pro něho zvláštním překvapením, že když jde do nejrůznější společnosti, tak určitě nevystupuje tak, že by začal hovořit o církvi. Ale kdo chce se mnou hovořit, ne o církvi, ale o Bohu, jsou lidé z oblastí, kde bych to nečekal. Pokud si povídám s bankéřem, tak nemluví o penězích. Za prvé peníze nemám a kromě toho jsou pro mne peníze španělskou vesnicí. Tito lidé se mnou chtějí hovořit o ryze náboženských a teologických otázkách. To je moje zkušenost se světem podnikatelů. Když chci občas slyšet skutečně kvalitní náboženské přednášky, tak několikrát do roka navštěvuji zasedání Liberálního institutu. Jeho vedoucí osobností je rektor vysoké školy ekonomické. Přednášky tohoto institutu nezřídka moderuje i současný prezident a mezi posluchači nacházím široké spektrum od studentů ekonomických oborů po pracovníky bank. Nositel Nobelovy ceny za ekonomii, původně americký kontraadmirál Buchanan například ve svém vystoupení ukázal, že ekonomický systém nemůže existovat bez náboženských a etických principů. Jedna z posledních přednášek. Jedna z posledních přednášek, kterou jsem navštívil, se týkala důchodové reformy. Přednášel bývalý chilský ministr práce a sociálních věcí. Na otázku, jak zabezpečit penzijní fondy před korupcí a vykrádáním, ukázal prstem k nebi se slovy, že bez víry v Boha a zásad Desatera to není možné. Vidím tedy, že v naší české společnosti pocit, že člověk dokáže žít jen konzumem a zábavou, vytvářejí jen bulvární tisk a bulvární media. Skutečnost je tedy jiná, než její obraz v mediích. Když jsem se setkal s bývalým ministrem financí panem Rusnokem, který sám není ateistou, hovořili jsme o tom, jak církev vnímá sociální otázky. O důstojnosti člověka, perspektivě společnosti, která bude společností přestárlých lidí, což bude mít zatím nepředstavitelný dopad. Církev se musí k těmto otázkám vyjádřit. Je naší chybou, že jako církev, ale i jako biskupové, si tuto obrovskou šanci neuvědomujeme a do toho prostoru nevstupujeme.

V širokém proudu našeho intelektuálního myšlení je málo katolických osobností. Nejvíce je slyšet myšlenky Tomáše Halíka, ale ani on se do toho tématu sociálních otázek v nedaleké budoucnosti nepouští. Je typický intelektuál humanitního směru. A tito jsou mezi všemi českými intelektuály menšinou. Stačí porovnat poměr studentů humanitních oborů a přírodovědných a technických směrů. A právě tato převažující množina potřebuje jiný jazyk a jiný postoj. Nelze říci, že církev nemá schopnost oslovit. Problémem je, že celé teologické vzdělání je orientováno humanitně. Vytváří se pak propast mezi církví a světem přírodních věd. Církev má rovněž osobnosti, které dokážou oslovit i tyto sféry inteligence.

A jsou to jednotlivci s dostatečným přírodovědným a technickým vzděláním. Ovšem, také jich není mnoho. Je třeba najít interdisciplinární metodu, která by pomohla teologovi, aby komunikoval se světem techniky a přírodních věd. S tímto faktem se dnes již běžně počítá a nehledá se ani cesta ke zlepšení. Uvědomme si proto, že teologie v dnešním světě, v němž by měla vychovávat kvalifikované hlasatele evangelia, stojí před těžko řešitelnými problémy.

/VI. Měřínský/

POŘAD BOHOSLUŽEB – LISTOPAD 2009 FARNOST ÚJEZD

1. listopadu : Neděle Slavnost VŠECH SVATÝCH	7.00 Új.:	Za + rodiče Machů, Rudolfa Müllera a Boží požehnání pro živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za farníky
	9.40 Új.:	Za + S.M. Emanuelu a Jana Machů, + rodiče, Annu a Františka Machů
	11.00 Dr.:	Za + rodiče Holé, syna Stanislava, Františka Fojtíka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
2. listopadu : Pondělí Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	6.30 Új.:	Na úmysl Svatého otce
	15.20 Új.:	Za + Josefa Mozgvu, dva + syny, rodiče z obou stran, rodiče Váňovy, syny, zetě a živé rodiny
	17.00 Dr.:	Za všechny věrné zemřelé
	17.30 Sl.:	Za všechny věrné zemřelé
3. listopadu : Úterý Sv. Martina de Porres, řehol.	15.20 Új.:	Za Karla Kořenka, jeho rodiče, rodiče Machů, děti, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, dceru, vnučku, rodinu Ročákovu, Zámečnickovu a duše v očistci
4. listopadu : Středa Sv. Karla Boromejského, biskupa	15.20 Új.:	Za Miloslava Zvončáka, rodiče z obou stran a Boží pomoc pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za + rodinu Pochylou, Fojtíkovu, + Jiřinu Kocháňovu, manžele Tiché a dar zdraví pro živou rodinu
5. listopadu : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Ovesné, Okaté, dceru Marii, ostatní živou a + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + Františku Vašíčkovu, + rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu
6. listopadu : Pátek 1. pátek v měsíci	15.20 Új.:	Za + Jiřího a Jana Machů, jejich manželky, dceru Annu, jejich rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za + Marii Vyskupovu, + rodiče Vašinovy, živou a + rodinu Vyskupovu
7. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za + Zdeňku Machů, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + Marii Janoškovu, manžela a Boží ochranu pro živou rodinu
8. listopadu : Neděle 32. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za + Josefa Macíka, + Jarmilu, Marii, rodiče, prarodiče Slovákovy a ochranu Boží pro živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za živou a + rodinu Hlavičkovu, Kolaříkovu, Machů a duše v očistci
	9.40 Új.:	Za farníky (sv. křest)
	11.00 Dr.:	Na poděkování Pánu Bohu za 50 let společného života, ochranu a pomoc Boží do dalších let
9. listopadu : Pondělí Svátek Posvěcení lateránské baziliky	15.20 Új.:	Za + prarodiče Benešovy, Čvandovy, Dagmar Čvandovou, Stanislavu Konvičnou a Boží milost pro živou rodinu
10. listopadu : Úterý Sv. Lva Velikého, papeže a uč. církve	15.20 Új.:	Za + Karla Janoše, sourozence, dvoje rodiče, vnuky, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + Josefa a Anastázii Častulíkovy, + manželku Marii, rodiče Šomanovy a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za Emila Šustka, bratra, dvoje rodiče, duše v očistci a živou rodinu
11. listopadu : Středa Sv. Martina Tourského, biskupa	6.30 Új.:	Za Zdeňku Gackovu, rodiče Machů a Baroňovy
12. listopadu : Čtvrtek Sv. Josafata, biskupa a mučedníka	15.20 Új.:	Za + rodinu Barcuchovu, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny
	17.00 Dr.:	Za + Andělu a Františka Machů, jejich rodiče, sourozence, duše v očistci a Boží ochranu pro živé rodiny
	15.20 Új.:	Za + rodiče Maňasovy, Jandíkovy, duše v očistci, dar

13. listopadu : Pátek Sv. Anežky České, panny	17.30 Sl.:	zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní u příležitosti životního jubilea a za Boží ochranu pro celou rodinu
14. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Černobilovy, syna, rodiče Plškovy a duše v očistci Za + rodiče Novosádovy a dar zdraví pro živou rodinu
15. listopadu : Neděle 33. neděle v mezidobí Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Fojtů, Divoké, manžele Slánské a duše v očistci Za živou a + rodinu Svobodovu, Pulkrábkovu a Tormovu Za + Josefa Šimoníka, živou a + rodinu Machů a Šimoníkovu Za + manžela a živou rodinu
16. listopadu : Pondělí Sv. Markéty Skotské	15.20 Új.:	Za + Josefa Váňu, rodiče z obou stran, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
17. listopadu : Úterý Sv. Alžběty Uherské, řeholnice	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za manžela Josefa Ďulíka, rodiče Drgovy a živou rodinu Za Josefa Machuču, duše v očistci, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro celou rodinu
18. listopadu : Středa Posvěcení římských bazilik	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Divoké a syna Za + Martina Michalčíka, manželku, sourozence, rodiče Janošovy, syna, dary Ducha svatého a Boží požehnání pro živé rodiny
19. listopadu : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Urubkovy, Stanislava Zvonka, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Emílii Častulíkovu, rodinu Šulákovu, Frýželkovu a Častulíkovu
20. listopadu : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za rodiče Machů, syna Františka, stařečky Machů, Beňkovy, duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu Za Marii, Josefa a Jindřicha Šústkovy, Miloslava Fiodora, Věrku Fiodorovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
21. listopadu : Sobota Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Jaromíra Pochylého, + Ludmilu Pochylou, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za d.p. P. Jana Pavelku a jeho + rodiče
22. listopadu : Neděle Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za rodiče Mozgvy, děti, rodiče Janáčovy, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Bartošovy, + syna, rodiče Janošovy, + syna a jejich rody Za Františka Častulíka, Josefa Belžíka a Boží požehnání pro živé rodiny Za + rodiče Raškovy, + prarodiče Raškovy, Kořenkovy a jejich + děti
23. listopadu : Pondělí Sv. Klementa I., papeže a mučedníka	15.20 Új.:	Za Emila Hybla, dceru Františku, + rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
24. listopadu : Úterý Sv. Ondřeje, kněze a druhů, mučedníků	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Juřicovy, + dceru, rodiče Chromčákovy a + syna Za + manžele Vilímkovy, Hanákovy a Boží ochranu pro živou rodinu
25. listopadu : Středa Sv. Kateřiny Alexandrijské, mučednice	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče a příbuzné Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti životního jubilea, + manžela, ochranu Panny Marie pro živou rodinu doma i v cizině
26. listopadu : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Balouchovy, rodiče Buriánkovy, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za Josefa Chalupu, dvoje rodiče, rodiče Žákovy,

		snachu, duše v očistci a živou rodinu
27. listopadu : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Marii Mikeskovu, Janičku Frýželkovu, dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živou rodinu Novosadovu, Hruškovu a Frýželkovu Za + Josefa Šimonů, dceru Janu, rodiče z obou stran, duše v očistci, živou a + rodinu
28. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Jaroslava Elšíka, rodiče z obou stran, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za dar zdraví pro nemocnou osobu a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
29. listopadu : Neděle 1. neděle adventní (začátek církevního roku)	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Josefa Kabelu, rodiče z obou stran, švagra, švagrovou, dary Ducha svatého a Boží pomoc pro živé rodiny Za Josefa Bližňáka, otce a Boží ochranu pro rodiny Za + rodinu Pačiorkovu Za + Jana Častulíka, rodinu Zámečnickovu a Zvonkovu
30. listopadu : Pondělí Sv. Ondřeje, apoštola	15.20 Új.:	

POŘAD BOHOSLUŽEB – LISTOPAD 2009 FARNOST HORNÍ LHOTA

1. listopadu : Neděle Slavnost VŠECH SVATÝCH	6.55 9.30	Za + rodiče, duše v očistci, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živou rodinu Za Aloisii a Antonína Řezníčkovy, dceru Miladu, jejího manžela, duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
2. listopadu : Pondělí Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	7.00 16.00	Na úmysl Svatého otce Za + Marii a Ladislava Váňovy a dvoje + rodiče
5. listopadu : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Jaroslava Strnada, jeho rodiče, + rodinu Zádrapovu a Boží požehnání pro živou rodinu
6. listopadu : Pátek První pátek	17.45	
7. listopadu : Sobota Sobotní památka P.M.	17.45	Za živé a + členy živého růžence
8. listopadu : Neděle 32. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + rodiče Váňovy, dceru Františku s manželem, rodiče Petrášovy a duše v očistci Za Jana a Františku Masařovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci
9. listopadu : Pondělí Svátek Posvěcení lateránské baziliky	15.00	Sehradice: Mše sv. a Mariánské Večeřadlo
12. listopadu : Čtvrtek Sv. Josafata, biskupa a mučedníka	16.00	Za + rodinu Ambrůzovu, Váňovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
14. listopadu : Sobota Sobotní památka P.M.	17.45	Za + rodiče Slovákovy, dceru, snachu, dva syny a dva zetě
15. listopadu : Neděle 33. neděle v mezidobí Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	6.55 9.30	Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti 70-ti let života s prosbou o dar zdraví, pomoc Boží a ochranu Panny Marie do dalších let Za farníky (sv. křest)
19. listopadu : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Váňovy, dceru Františku, tři zetě, živou a + rodinu Váňovu
21. listopadu : Sobota		

Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě		Za + Adolffinu a Aloise Petřů, + Adolfa a Marii Petrášovy, syna Josefa, manželku, ostatní + rodinu, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
22. listopadu : Neděle Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	6.55 9.30	Za + Annu Martincovu, jejího manžela, celou + rodinu Martincovu a Hubáčkovu Na poděkování za 50 let života; za živou a + rodinu Hlavenkovu a Navrátilovu
23. listopadu : Pondělí Sv. Klementa I., papeže a mučedníka	17.30	Sehradice: Mše sv. a svátostné požehnání
26. listopadu : Čtvrtek Ferie	16.00	Za rodiče Honzovy, Žáčkovy, Evu Miškeovu a manžele Slobodovy
28. listopadu : Sobota Sobotní památka P.M.	17.45	Za + Jolanu Mičkovu, duše v očistci, celou živou a + rodinu
29. listopadu : Neděle 1. neděle adventní (začátek církevního roku)	6.55 9.30	Za + Annu a Marii Dočkalovu, její sestru, rodiče z obou stran, duše v očistci a ochranu Boží pro celou živou rodinu Za + Marii a Bohuslava Maňasovy, dar víry, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu

ZEMŘELÍ Z FARNOSTI ÚJEZD

Marie Vyskupová, Slopné 140: *8.12.1946 +8.11.2008
Miroslav Machů, Vysoké Pole 121: *21.11.1935 +7.12.2008
Josef Mikulka, Loučka 70: *14.1.1933 +11.12.2008
Marie Václavíková, Loučka 107: *25.3.1934 +17.12.2008
Stanislav Greschner, Újezd 314: *2.2.1948 +31.12.2008
Anežka Hübnerová, Loučka 65: *27.7.1929 +5.1.2009
František Olejník, Újezd 110: *29.4.1956 +8.1.2009
Josef Zvonek, Bojkovice 965: *3.3.1938 +19.1.2009
Josef Polčák, Vysoké Pole 106: *28.5.1931 +9.2.2009
František Machů, Slopné 71: *25.1.1934 +11.2.2009
Anna Kozubíková, Újezd 185: *21.10.1920 +13.2.2009
Vladimír Pochylý, Újezd 247: *16.6.1927 +24.2.2009
Tomáš Fojtů, Zlín, Česká 4759: *30.11.1972 +9.3.2009
Františka Kozubíková, Slavičín 52: *18.2.1921 +23.3.2009
Marie Jurečková, Újezd 244: *28.12.1925 +6.4.2009
František Zvonek, Újezd 322: *10.7.1945 +2.5.2009
František Ambrus, Loučka 26: *13.3.1919 +7.5.2009
Josef Frýželka, Újezd 28: *14.6.1930 +11.5.2009
Barbora Vysloužilová, Újezd 49: *1.2.1977 +12.5.2009
Marek Bodlák, Brumov 1205: *24.9.1991 +6.6.2009
Emilie Machů, Vysoké Pole 214: *27.10.1944 +23.6.2009
Josef Maňas, Újezd 240: *26.9.1917 +27.6.2009
Vlasta Šimonů, Újezd 122: *3.1.1941 +17.7.2009
Františka Kráčalíková, Újezd 322: *23.2.1930 +26.7.2009
Vlastimil Šlížek, Vysoké Pole 116: *26.5.1946 +25.8.2009
Františka Fojtů, Újezd 262: *3.6.1931 +25.8.2009
Marie Váňová, Slopné 135: *25.9.1925 +25.8.2009
Josef Faldík, Újezd 268: *12.7.1932 +7.9.2009
Marie Kozubíková, Slopné 142: *18.6.1927 +19.9.2009
Anna Machovská, Drnovice 54: *22.1.1932 +22.9.2009

ZEMŘELÍ Z FARNOSTI HORNÍ LHOTA

Josefa Malýšková, Horní Lhota 11: *12.11.1921 +14.11.2008
František Matulík, Horní Lhota 82: *29.7.1936 +26.11.2008
Františka Idesová, Sehradice 34: *10.11.1914 +6.1.2009
Miriam Šenovská, Horní Lhota 85: *2.1.1965 +27.1.2009
František Mikulec, Sehradice 46: *13.6.1928 +14.2.2009
František Brostík, Dolní Lhota 136: *30.6.1954 +18.5.2009
Zuzana Pavlišová, Horní Lhota: *1.10.1933 +8.6.2009
Josefa Kuželová, Sehradice 41: *30.9.1917+19.6.2009
Ludmila Matulíková, Horní Lhota 81: *14.10.1932 +1.7.2009
Josef Zámečník, Sehradice 32: *21.12.1921 +14.8.2009
Jaroslav Kozubík, Dolní Lhota 52: *24.3.1926 +2.9.2009
Ludvík Heinz, Sehradice 87: *30.6.1917 +19.10.2009

Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.

**Od narození je Adam v nás,
od křtu je Kristus v nás.**

* * *

**Pane, dej mi své světlo, abych
rozlišoval dobro a zlo. Pane, dej mi
svého Ducha, abych nezapomínal, že
to nejdůležitější je „tady a teď“.**

* * *

**Žít svatě znamená žít v pravdě
a nežít bez lásky.
Žít smysluplně a spravedlivě.**

**Bolesti, kterou přináší smrt
milovaných lidí, nejsme jako křesťané
ušetřeni. Tato bolest však nemá
trpkost nebo rezig-naci něčeho
definitivního. Jsme povoláni ke
shledání s nimi ve společenství s
Kristem**

* * *

**Pozemský život žijeme z milosti Boží,
nebeský život žijeme v milosti Boží.**

JMÉNA Z KANCIONÁLU

(pokračování)

Juráš Vladimír (1872-1950)

Učitel a varhaník a obecní kronikář v Měrotíně u Litovle Založil dětský pěvecký sbor při kostele a celkově povznesl kulturu obce. Byl znám jako autor duchovních skladeb a písní, je uveden v Českém hudebním slovníku osob a institucí. Je autorem nápěvu mariánské písně k Panně Marii, Matce ustavičné pomoci K nebesům dnes zalet písní na slova P. Josefa Miklíka Tato píseň mu zajistila, že se nesmazatelně zapsal do dějin církevní hudby .

P. Kamarýt Josef Vlastimil (1797 - 1833)

Narodil se 20. ledna 1797 jako nejstarší syn ze 13 dětí rolníka a pekaře Kamarýta a byl pokřtěn Josef. Jméno Vlastimil jako druhé přijal až později podle vzoru jiných vlastenců. Studoval na českobudějovickém gymnáziu, seznámil se zde se strakonickým rodákem F. L. Čelakovským (1799-1852) a rodákem z Borovan Josefem Krasoslavem Chmelenským (1800-1839)[2]. Tyto mladé vlastence spojoval zejména obdiv k jihočeské lidové písni. Kamarýt potom studoval na filozofii Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze; s Čelakovským zde opět měli mnoho společných zájmů a navštěvovali zejména přednášky pokrokového filozofa a teologa Bernarda Bolzana.

Po ukončení dalších studií - teologie na českobudějovickém biskupském semináři (1820-1824) - byl vysvěcen na kněze. Na přelomu let 1824-1825 nastoupil jako kaplan v Táboře a brzy byl přeložen na farnost do nedalekých Klokot. Josef Vlastimil Kamarýt – jako kněz navštěvoval ve své farnosti nemocné cholerou v zimě 1832-1833), sám několikrát onemocněl a po krátké nemoci - velmi mlád ve věku 36 let- zemřel 19. března 1833.

Překládal, sbíral písně, psal básně (jeho první tištěné vyšly roku 1817); publikoval v tehdejších časopisech (např. v Rozmanitostech, Poutníku slovanském, Čechoslavu, Květech). Jako klokotský farář Kamarýt si stále prohluboval znalosti jazyků (francouzština, angličtina, polština a ruština) a překládal mnohá cizí literární díla, což vzbudilo kladný ohlas u Františka Palackého a jiných předních českých vlastenců. Básně s milostnou, vlasteneckou a přírodní lyrikou i epikou, ovlivněné lidovými baladami byly zásluhou F. L. Čelakovského vydány roku 1822 v Praze jako „Smíšené básně J. V. Kamarýta“. 246 sebraných českých církevních písní vydal ve dvou dílech „Českých národních duchovních písní“. Zlomek zamýšleného díla, vydat je i s nápěvy, zůstal zachován v Kancionálu klokotském. Shromážděné lidové písně, výsledek Kamarýtovy činnosti, se staly jedním z Čelakovského inspiračních zdrojů.

V Kancionálu jsou zařazeny písně s jeho textem – koleda Co to znamená a postní píseň Hořké muky a Matka pláče.

Kment Vít (1894-1954)

Narodil se 16. června 1894 v Řetové, okr. Ústí nad Orlicí. Studoval na varhanické škole (1910-1911) u Leoše Janáčka a konzervatoř v letech 1920-1922. Byl varhaníkem v Rakovníku, ve Strumeni, soukromým učitelem hudby v Brně a od roku 1923 ředitelem kůru ve Frýdku až do své smrti 27. října 1954. Od roku 1932 až do roku 36 byl dirigentem amatérského symfonického orchestru ve Frýdku. Napsal varhanní skladby Introdukce a Passacaglia a podílel se na harmonizaci varhanního doprovodu mnoha písní při sestavování kancionálu Boží cesta. Kromě církevních napsal také mnoho světských skladeb: 18 slezských tanců Našemu kraji, mužské sbory Jak svítí slunce, lehčej se nám dýchá, Okolo Frýdku (2 řady), Rodná země, Modlitba dělnická, Slezák, sólové písně, 15 lidových písní ze Slezska, melodram O rodné zemi a řadu skladeb pro dechovou hudbu, smyčcový orchestr, violoncello a klavír, smyčcový kvartet, scénickou hudbu k loutkové hře a mnoho dalších drobnějších prací. Do kancionálu je zařazeno 16 písní s jeho varhanním doprovodem .

Korejs Bohuslav (1925)

Profesor Bohuslav Korejs patří spolu s Petrem Ebenem, P. Josefem Olejníkem a P. Karlem Břízou k našim předním současným skladatelům duchovní hudby. Dirigování studoval u prof. Bohumila Špidry a gregoriánský chorál u prof. Miroslava Venhody.

Za svůj život napsal několik mší a mnoho jiných skladeb - např. zhudebnil mnoho písní ze starých kancionálů. V současnosti aktivně působí jako varhaník v několika pražských kostelích a vede několik chrámových schol (např. ve Strašnicích nebo v Týnském chrámu na Staroměstském náměstí). V červenci 2006 obdržel na Velehradě Děkovné uznání za mimořádný umělecký přínos od českých a moravských biskupů. Zkomponoval sbírku responsoriálních žalmů, která obsahuje velmi zpěvné responsoriální žalmy, které jsou zařazeny v Kancionálu spolu s písní Pane, chci být jako ty na text biskupa Josefa Hrdličky.

Koželuh Leopold Antonín (1752-1818)

Rodák ze středočeských Velvar, vystudoval v Praze gymnázium a z části práva. Posléze však u něj převládla náklonnost k hudbě, již studoval u svého bratrance, regenschoriho J. A. Koželuha a u F. X. Duška. V Praze vytvořil řadu baletů. Roku 1778 odešel do Vídně, kde se rychle prosadil jako skladatel i pedagog a již počátkem 80. let u císařského dvora. V té době jej salcburský arcibiskup (bezvýsledně) žádal, aby u něj přijal místo po Mozartovi.

Dobou Koželuhových tvůrčích i společenských vrcholů bylo období 80.-90. let, kdyby byly jeho skladby - oratoria, opery, klavírní koncerty, symfonie atd. - s úspěchem provozovány na různých místech Evropy. (Např. na Salomonových koncertech v Londýně řídil Koželuhovy symfonie sám Haydn.) Od r. 1792 zastával Koželuh u dvora císaře Františka II. Funkci komorního kapelníka a dvorního skladatele. K publicitě jeho děl přispívala i okolnost, že od r. 1784 měl vlastní hudební nakladatelství. Zvláště velký úspěch měl při korunovaci Leopolda II. - při této příležitosti složil kantátu, symfonii sbory i árie.

Koželuh byl mimořádně plodný, což s sebou často nese nebezpečí setrvačnosti a manýry. Nalezneme u něho někdy i díla slabší, ale vedle nich zároveň i skutečné skvosty, a to zejména v hudbě komorní. Tu se jeví mnohdy jako předchůdce Beethovenův (např. v klavírních triích) či Schubertův. Napsal na 40 klavírních koncertů, 30 symfonií, 6 smyčcových kvartetů, 60 klavírních sonát, dále písně oratoria i opery.

V kancionálu je zařazena jeho vánoční mešní píseň Náš Spasitel zvěstovaný.

P. Křížkovský Pavel (1820-1885)

Pavel Křížkovský (narozen jako Karel Křížkovský 9. ledna 1820, v Holasovicích ve Slezsku (Kreuzendorf) pocházel z velmi chudých poměrů. Byl nemanželským synem Viktorie Křížkovské a pokřtěn byl jako Karel. V dětství vyrůstal u svých strýců Jakuba a Jana v Neplachovicích. Jeho talentu si všiml ředitel místního kůru A. Urbánek a učitel Jiří Janáček, otec hudebního skladatele Leoše Janáčka. Pomohli mu, aby byl v roce 1832 přijat jako zpěvák kostela sv. Ducha v Olomouci a mohl tak navštěvovat lepší školu a posléze i opavské gymnázium. Zapsal se sice po maturitě ke studiu filosofie, ale dlouho pro nedostatek finančních prostředků studovat nemohl. Na čas přijal místo učitele češtiny na škole v Jamnici, aby získal prostředky na další studium. Pokračoval pak ve studiu filosofie a hudební teorie. Neutěšené podmínky ve kterých vyrůstal způsobily, že trvale trpěl pocitem osamění, nedůvěrou ve vlastní schopnosti, nespavostí a duševními krizemi. Možná, že i to přispělo k rozhodnutí, že roku 1845 vstoupil do augustiniánského kláštera v Brně, vykonal řeholní slib a přijal řeholní jméno Pavel. Vysvěcen na kněze byl v roce 1848. Stal se ředitelem klášterního kůru; pod jeho řízením zpíval i mladý Leoš Janáček. Byl kaplanem v Lískovci a učitelem náboženství na brněnské škole v Bělidlech. Ačkoliv byl kromě studia hudební teorie v hudbě prakticky samouk, stal se virtuosem ve hře na varhany a skvěle hrál na i klarinet a klavír. Dirigoval koncerty v brněnské Redutě, hrál na violu ve smyčcovém kvartetu, založil Mužský pěvecký sbor v Brně a Besedu brněnskou. V obou tělesech působil i jako sbormistr a dirigent. Seznámil se s jedním nejpilnějším sběratelů českých národních písní Františkem Sušilem. Toto setkání mělo pro českou hudbu velký význam. Sdílel se Sušilem jeho nadšení pro lidovou tvorbu, která se mu

stala velkým zdrojem inspirace. Nejprve jen harmonizoval Sušilovy zápisy, později začal sám komponovat v duchu moravských národních písní. Tak vznikla jeho díla pro pěvecký sbor Utonulá, Dar za lásku, Dívče a mnohé další. Na pozvání Bedřicha Smetany byla Utonulá, za osobního řízení Křížkovského, provedena s velkým úspěchem na koncertě v Praze 1 roku 1861. Křížkovského životním úspěchem se stala kantáta komponovaná k Velehradským slavnostem v roce 1863, konaným na počest milénia příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu. Vedle náboženského obsahu se do díla promítly i vlastenecké myšlenky národního obrození. Kantátu přednesl sbor 940 zpěváků a zpěvaček a dvacet tisíc posluchačů uspořádalo skladateli nadšené ovace. Všechna tato aktivita však nebyla nijak doceněna nebo spíše naopak byla vyhodnocena jako církvi nepřátelská. Německé církevní kruhy v Brně jeho úspěchu vysloveně nepřály. Vrcholu bylo dosaženo, když Prozatímní divadlo vyzvalo Křížkovského ke kompozici opery. Brněnský biskup, hrabě Schaffgotsche, zakázal Křížkovskému jakékoliv skladatelské aktivity s výjimkou komponování církevních skladeb. Skladatel se podřídil. Napsal Requiem, dvojí Te Deum a přesto byl v roce 1872 prakticky odsunut do Olomouce na místo kapelníka olomouckého dómu. I zde však našel sílu a čas a spolupracoval při založení pěvecko-hudebního spolu Žerotín.

Po mozkové mrtvici se vrátil do brněnského kláštera. Zde na následky nemoci 8. května 1885 zemřel. Jeho píseň Ejhle oltář Hospodinův září se stala „hymnou“ českých a moravských katolíků a je lidem Božím zpívána při většině významných církevních slavností.

Připravil František Čech (pokračování)

“Vystoupil na horu, aby se modlil.” Lk 9,28

PĚŠÍ POUŤ PRO CHLAPY

z Loučky na Sv. Hostýn

21. - 22. listopadu 2009

Loučka
Cladná studně
Vizovice
Raková
Slušovice
Nové Dvory
Hrobice
Kašava
Vičková
Hostýnské vrchy
Sv. Hostýn

duchovní program
ubytování v Poutním domě
návrat vlakem

Bližší informace:

Pavel Heinz - 605264314

Petr Švach - 777231992

ZPRÁVY A INFORMACE

Poděkování. Věřící z Drnovic - Podpolí děkují touto cestou panu Zdeňkovi Machů za zhotovení dřevěné Boží muky pro obrázek při silnici.

Patrocinium v Drnovicích – oslava svátku sv. Anežky České, patronky kostela bude v neděli 15. listopadu. Mše sv. v 11.00 hodin.

Na mše svaté pro rok 2010 se bude zapisovat v Újezdě v pondělí 30. listopadu, v Drnovicích v Úterý 1. prosince, v Horní Lhotě ve Čtvrtek 3. prosince a ve Slopném - změna - v pátek 4. prosince, vždy po mši svaté. Systém bude stejný jako v minulých letech, výroční mše sv. hlase prosím předem. Výroční mši svatou se rozumí kulatá životní jubilea ročníků nebo jednotlivců a u zemřelých první rok po úmrtí.

Nabídka obrázkové publikace Papež Benedikt v české republice. Obsahuje všechny projevy a pozdravy, které zazněly při nedávné návštěvě Svatého otce, je doplněna barevnými fotografiemi. Cena v knihkupectví je 260,-- Kč. Knihu bude možné také objednat na farním úřadě se slevou - 130,-- Kč. Objednávku je třeba podat do týdne.

Texty ranních a večerních chval - modlitby Liturgie hodin vydává hradecká diecéze v uspořádání v sešitcích. Možnost shlédnout v sakristii. Cena sešitku 20,-- Kč. Cílem tohoto vydání je umožnit věřícím, kteří se chtějí modlit Liturgii hodin a dělá jim potíže vyhledávání jednotlivých dnů.

Pouti na Svatém Hostýně v zimním období. Mše svaté ve všední dny jsou v 7.00 a 9.15 hodin, v neděli 7.15; 9.15 a 11.00 hodin. Každou neděli ve 13.00 hodin je svátostné požehnání. Na Štědrý den je mše sv. 7.00; 9.15; 11.00 a 15.30 hodin. O posledním dnu v roce 7.00; 9.15; 11.00 a 24.00 hodin. Před půlnoční mší sv. ve 22.30 modlitba svatého růžence, adorace a ve 23.45 Te Deum a svátostné požehnání.

Pastorační plán farností pro rok 2010 bude uveřejněn v prosincovém vydání měsíčníku. Obsahuje pouti a jiné náboženské akce plánované na rok 2010.

Budoucnost farního měsíčníku. V minulém roce jsme zveřejnili náklady na vydávání našeho měsíčníku, který je od svého založení nabízen zdarma všem farníkům. Náklady na jedenáct výtisků za rok činí asi 80,-- Kč. Veškeré práce s úpravou a příspěvky jsou konány zdarma všemi přispívajícími. Děkujeme touto cestou všem, kteří dobrovolně přispěli na úhradu těchto nákladů. Upřímně Pán Bůh zaplatí patří také všem, kteří se obětavě podílejí na jeho tvorbě, zvláště panu učiteli Měřinskému za jeho pravidelné příspěvky.

Jelikož v současné době mají obě farnosti nemalá mimořádná vydání s opravami a údržbou kostelů, budeme náš měsíčník v příštím roce nabízet s prosbou o příspěvek částkou na jedno číslo 5,-- Kč., přičemž bude měsíčník vycházet každý měsíc a bude k dispozici v kostele. Dosavadní distribuce v obcích bude zachována pro ty, kteří si jej „předplatí“ na celý rok v sakristii, nebo u těch, kteří jim věstník v obcích doručují. V tom případě prosíme o vyplnění vloženého dotazníku a odevzdání při úhradě předplatného do 15. prosince 2009. Dosavadní ohlasy jsou pozitivní nejen z našich farností, ale i od ostatních věřících, kteří mají možnost jej přečíst na našich webových stránkách. I když počítáme s tím, že se náklad o hodně sníží, protože někteří naši farníci, kteří jej odebírali již zemřeli a mnohdy jejich odběr nebyl odhlášený, přesto bychom rádi jeho vydávání zachovali. V anketním lístku můžete uvést také své návrhy a připomínky. Anketní lístky budou také k dispozici v kostele. Děkujeme všem za pochopení a pomoc.

Liturgický a pastorační kalendář olomoucké arcidiecéze - pomocník pro ty, kdo se modlí Liturgii hodin. Je možné jej objednat v sakristii. Cena 70,-- Kč. kalendáře na čtení -

cyrilometodějský a karmelitánský je možné objednat v sakristii. Cena CM kalendáře je 85 Kč.

V měsíci listopadu proběhne také setkání rodičů dětí, které chodí do vyučování náboženství. Čas schůzky bude rodičům oznámen prostřednictvím dětí písemně v jejich sešitě. V letošním školním roce probíhá již druhý ročník náboženské výuky pro žáky a studenty, kteří po pátém ročníku ZŠ odešli do škol mimo farnost (Valašské Klobouky, Slavičín, Zlín), kde náboženská výuka sice probíhá, ale v odpoledních hodinách, což je pro naše žáky komplikované. Výuka na faře je v pondělí v 17.30 a navštěvuje ji 7 žáků.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci listopadu 2009:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
7.11.:	14.	6.	12.
14.11.:	15.	7.	13.
21.11.:	16.	8.	14.
28.11.:	17.	9.	15.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Redakční rada Újezd:

Mgr. Vladimír Měřínský, Dr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, a Pavel Heinz

Redakční rada Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Mgr. Jiřina Šenovská, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.